ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

27 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ 1958
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4030

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΝΟΥΜΕΘΑ ΕΙΣ ΚΑΤΑΡΑΝ

Ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ δικάζωνται οἱ ἐγκληματίαι τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου. Καὶ αὐτοὶ εἶναι μόνον οἱ Ναζὶ τοῦ Χίτλερ, τῶν ὁποίων ἡ τιμωρία προβάλλεται πρὸς παραδειγματισμόν. Διὰ νὰ φοβηθοῦν καὶ μὴ ἐγκληματοῦν εἰς τὸ μέλλον οἱ οἱοιδήποτε πρὸς στιγμὴν κατακτηταί. Ἀλλὰ τί χρειάζονται αἱ ἀτελείωτοι αὐταὶ δίκαι, ποῦ δικάζουν τὸ παρελθόν, ὅταν τὸ παρὸν μένει ἀκαταδίωκτον διὰ τὰ φρικώδη ἐγκλήματα, ποῦ διαπράττονται κατὰ ἀμάχων πληθυσμῶν; Τί ἔκαμεν ὁ Χίτλερ πέραν τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Κροῦστσεφ κατὰ τῶν Οὐγγρων πατριωτῶν; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συγκλονίζεται ἀπὸ φρίκην ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις ἀπὸ τὰς ναζιστικὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας ἐφαρμόζουν εἰς τὴν Κύπρον οἱ Βρεταννοί; Θὰ ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἀποτελῇ ἠθικῶς ἀπαράδεκτον ἀντίληψιν ἡ δυνατότης συγκρίσεως μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν ὠμοτήτων καὶ τῶν βρεταννικῶν βαναυσουργιῶν. Δυστυχῶς ὅμως ἐπιτρέπεται ἀνεπιφυλάκτως ὁ παραλληλισμὸς τούτων, ὅταν ὁ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς συσχετίζῃ τὴν κομμουνιστικὴν ἀσυδοσίαν μὲ τὸν ἀγγλικὸν φαρισαϊσμόν.

Οἱ Ρῶσσοι ἔχουν δώσῃ ἰδικήν των ἔννοιαν εἰς ὅλας τὰς πανανθρωπίνως παραδεδεγμένας ἠθικὰς ἀξίας. Ὀνομάζουν δημοκρατίαν τὴν καταθλιπτικωτέραν ὀλιγαρχίαν. Ἀποκαλοῦν ἐλευθερίαν τὴν δουλικὴν ὑποταγὴν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ αἱμοχαροῦς δικτάτορος τοῦ Κρεμλίνου. Καὶ διακηρύσσουν ὡς ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν τὴν ἐξουθένωσιν τῆς συνειδήσεως τῶν ἀτόμων καὶ τὴν μεταβολὴν τῶν μαζῶν εἰς ἀγέλας κτηνῶν, βοσκόντων εἰς τὰ λειβάδια τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν. Πνίγουν κάθε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας διαμαρτυρίαν. Καὶ δὲν δυσκολεύονται νὰ διαλαλοῦν τὴν κτηνώδη ἀπανθρωπίαν των ὡς ἐπιβολὴν τοῦ κράτους τοῦ νόμου κατὰ τῶν... πουλημένων εἰς τὸν δυτικὸν ἰμπεριαλισμόν! Ἔτσι ἐσυνήθισαν νὰ παραποιοῦν τὰς ἰδέας, νὰ πλαστογραφοῦν τὰ γεγονότα καὶ νὰ γράφουν τὴν ἱστορίαν τοῦ κομμουνιστικοῦ πολιτισμοῦ!! Ἔτσι τοὺς χειροκροτοῦν οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπηρέται των. Καὶ ἔτσι ἐσυνθηκολόγησαν μαζύ των, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακωχήν, οἱ Ἡγέται τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ πρὶν αὐτοὶ δεχθοῦν τὴν ἐκ τῆς ἀνακολουθίας των ἐπιβληθεῖσαν συνύπαρξιν τῶν δύο κόσμων, εἶχαν ἀποδεχθῆ τὴν ὕπαρξιν δύο ἐννοιῶν εἰς τὸ δικαίωμα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των. Καὶ συγχρόνως ἐρρυμουλκήθησαν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν δύο μέτρων καὶ δύο σταθμῶν εἰς τὴν μεταχείρισιν τῶν Λαῶν. Τὸ πρῶτον περιεῖχε τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον, τῶν ὁποίων τὸ προνόμιον ἐκράτησεν ἡ Μόσχα. Τὸ δεύτερον ἀπετελέσθη ἀπὸ τὴν παράδοσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, τῆς ὁποίας τὴν προστασίαν κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς ἀνέλαβον οἱ ἡγέται τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοὺς ἄλλοι ἐπίστευαν εἰς τὴν ἀποστολήν των. Καὶ ἄλλοι ὑπεκρίθησαν ὅτι πιστεύουν. Τὸ μεγάλο ὅμως δυστύχημα εἶναι ὅτι, ἀντὶ οἱ ὑποκριταὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν, κατώρθωσαν νὰ καλύψουν μὲ τὸ σκότος τῆς ἰδικῆς των ψυχῆς τὸ φῶς τῆς σκέψεως τῶν ἐκ παραδόσεως μυστῶν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν. Οἱ Ἄγγλοι διέβρωσαν ἠθικῶς τοὺς Ἀμερικανούς. Καὶ τοὺς παρέσυραν εἰς τῶν ἐπιδιώξεών των τὴν θλιβερὰν συμπαράστασιν, διὰ νὰ τοὺς ἔχουν συνεργοὺς τῶν ἀτιμιῶν των. Καὶ ἐξηκολούθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἄγγλοι τὴν γνώριμον πολιτικήν των, διαφέροντες ἀπὸ τοὺς Ρώσσους μόνον εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς τηρήσεως τῶν προσχημάτων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀπέβαλον προκειμένου περὶ τῆς Κύπρου. Διότι οἱ βανδαλισμοί των ἔφθασαν μέχρι κτηνωδίας. Δὲν ἠσέβησαν μόνον πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ συμπαγοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὴν ἐλευθερίαν του. Δὲν ἐβεβηλώσαν μόνον κατὰ ἀνυπόπτων γυναικοπαίδων. Δὲν ἔστησαν μόνον ἀγχόνας διὰ νὰ ὁδηγήσουν εἰς αὐτὰς τοὺς μάρτυρας τῆς ἰδέας. Δὲν ἔκαυσαν μόνον, δὲν ἐλεηλάτησαν, δὲν κατήργησαν τὸ ἄσυλον τῆς οἰκογενείας. Κατέλυσαν κάθε ἔννοιαν δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐφυλάκισαν κατὰ χιλιάδας τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους, χωρὶς ἐντάλματα συλλήψεως, χωρὶς ὑπονοίας κατηγορίας, χωρὶς οἱανδήποτε ποινικὴν παράβασιν. Ἔτσι, διότι ἁπλῶς τὸ διέταξε ὁ σὲρ Χιοῦ Φούτ. Διὰ νὰ παραλύσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν Κυπρίων, νὰ τοὺς τρομοκρατήσῃ, νὰ κάμψῃ τὴν δύναμιν τῆς ψυχικῆς των ἀντιστάσεως.

Νὰ ἀποκαλέσωμεν κτηνωδίαν ἢ νὰ διαπιστώσωμεν ψυχικὸν ἐκφυλισμὸν εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ σὲρ Χιοῦ Φούτ; Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν δεχθῶμεν, ἕνα εἶναι τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός. Ἐκεῖ, εἰς τὴν Κύπρον ἐξευτελίζεται ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμός, ποδοπατεῖται ἡ ἔννοια πάσης δικαιοσύνης καὶ κολαφίζεται ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια. Κατ' αὐτῶν τῶν ἀτιμιῶν δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ὑψώσωμεν ἰσχυρὰν τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας μας. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ καταγγείλωμεν τὸν ἀγγλικὸν ἰησουϊτισμόν, τοῦ ὁποίου ἕνα ὑπῆρξε πάντοτε τὸ σύνθημα: Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα.

Γνωρίζομεν ὅτι διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων ἀγγλικὸς πολιτισμὸς ἐσήμαινε σφαγὴν καὶ λῃστείαν. Καὶ εὕρισκαν οἱ Ἄγγλοι πάντοτε τὸν τρόπον νὰ τυραννοῦν, νὰ φονεύουν, νὰ κλέπτουν νομίμως. Διότι ἐπίστευαν μόνον εἰς τὸ ἀγγλικὸν δίκαιον καὶ ἠνείχοντο τὰ ἄλλα ἔθνη μόνον ὡς ὑπηρέτας των. Αὐτῆς τῆς νοοτροπίας φορεῖς ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ εἶναι οἱ Συντηρητικοὶ Ἄγγλοι. Καὶ αὐτῆς τῆς νοοτροπίας ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἴμεθα θύματα οἱ Ἕλληνες. Ἕως πότε ὅμως ἡ ἀνθρωπότης θὰ δουλεύῃ εἰς τοῦ ἀγγλικοῦ ἰησουϊτισμοῦ τὴν ἀκόρεστον βουλιμίαν; Ἕως πότε οἱ τύραννοι θὰ προβάλλουν ὡς ἀπόστολοι τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν; Ἕως πότε οἱ ἄτιμοι θὰ διεκδικοῦν τίτλους ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνθρώπων; Ἰδοὺ ἐρωτήματα, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπάντησις δίδεται μὲ τὸν βόγγον τῶν σκλάβων καὶ μὲ τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων τῶν ἐπαναστατούντων Λαῶν. Αὐτῶν ὁ πόνος καὶ τὸ αἷμα θὰ ἀπεργασθοῦν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πρόσωπείου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον καλύπτονται οἱ φαρισαῖοι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Καὶ θὰ στιγματισθοῦν ὅλοι αὐτοὶ ὡς ὠμοὶ τύραννοι, στυγεροὶ ἐγκληματίαι, χυδαῖοι ἐκμεταλλευταί. Δὲν θὰ λογοδοτήσουν εἰς κανὲν δικαστήριον ὡς ἐγκληματίαι πολέμου. Διότι τελεσίδικος καταδίκη των θὰ εἶναι τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἡ περιφρόνησις καὶ τῶν ἀδικηθέντων ἡ κατάρα. Εἰς αὐτὴν ἐνούμεθα τώρα ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀκλόνητοι εἰς τὴν πίστιν μας ὅτι ὁ ἀγών μας διὰ τὴν Κύπρον θὰ εὕρῃ πανηγυρικὴν τὴν δικαίωσίν του. Θὰ νικήσωμεν διότι τὸ θέλομεν καὶ καμμία ἀπειλὴ δὲν δύναται νὰ κάμψῃ τὴν θέλησίν μας.

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕΝ ΕΝΤΟΝΩΤΑΤΗΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε. ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΜΑΔΙΚΑΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΚΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΡΗΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

ΗΝ. ΕΘΝΗ, 26. Ἡ Ἑλλὰς διεμαρτυρήθη σήμερον πρὸς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη διὰ τὰς ὁμαδικὰς συλλήψεις Ἑλλήνων ἐν Κύπρῳ.

Ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ΟΗΕ κ. Ξανθόπουλος—Παλαμᾶς, εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τονίζει ὅτι συνελήφθησαν 1.700 Ἕλληνες ἔναντι 50 μόνον Τούρκων καὶ ὅτι οὐδεὶς Τοῦρκος ἡγέτης ἐθίγη, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἀποικιακαὶ ἀρχαὶ ἐφαρμόζουν δυσμενεῖς διακρίσεις εἰς βάρος τῆς ἑλληνικῆς κυπριακῆς κοινότητος.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς δὲν ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐκπρόσωπος ὅμως τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ διαμαρτυρία ἀναφέρεται εἰς τὴν δημιουργίαν νέου κύματος ἀγανακτήσεως καὶ ἀπεχθείας ἐν Κύπρῳ καὶ ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως εἶναι ἀδύνατος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐθαιρέτων καὶ ἀδίκων μέτρων.

Ὁ κ. Παλαμᾶς ἐπεσκέφθη αὐτοπροσώπως τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ ΟΗΕ κ. Χάμμερσκελντ διὰ νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης ἐν Κύπρῳ καταστάσεως.

Ἐκπρόσωπος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ θὰ κυκλοφορήσῃ μεταξὺ ὅλων τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν χωρῶν—μελῶν τοῦ ΟΗΕ.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. 26. Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τινα ὁδὸν τῆς Πάφου εὑρέθη τραυματισμένος ὁ Ἕλλην Φίλ. Οἰκονόμου, 85 ἐτῶν, φέρων τραύματα εἰς τὴν κεφαλὴν προξενηθέντα διὰ πυροβόλου ὅπλου.

Ἐξ ἄλλου, σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπανελήφθησαν αἱ συλλήψεις Ἑλλήνων Κυπρίων εἰς ὁλόκληρον τὴν νῆσον.

Αἱ ἐπίσημοι ἀρχαὶ ἠρνήθησαν νὰ ἀποκαλύψουν τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν μέχρι τοῦδε συλληφθέντων. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Κυπριακῶν πηγῶν ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὴν λήγουσαν ἑβδομάδα συνελήφθησαν ἄνω τῶν 1,700 Ἑλλήνων, ἐνῶ ἄλλοι 500 Ἕλληνες Κύπριοι κρατοῦνται δυνάμει τῶν μέτρων ἐκτάκτου ἀνάγκης, ὡς ὑποπτοι πατριωτικῆς δράσεως. Οὕτω ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι κρατοῦνται ἄνευ δίκης εἰς διάφορα στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῆς νήσου, ὑπολογίζεται εἰς 2.200 περίπου ἄτομα.

Αἱ βρεταννικαὶ δυνάμεις ἐσχημάτισαν σήμερον τὴν πρωΐαν ζώνην πέριξ τοῦ προαστείου τῆς Λευκωσίας Καϊμακλῆ κατόπιν τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ ὁποία ἐξερράγη εἰς διάφορους τουρκικὰς οἰκίας τοῦ ἐν λόγῳ προαστείου, τὰς ὁποίας ἔχουν ἐγκαταλείψει προσφάτως οἱ ἔνοικοί των.

Ἀμέσως μετὰ τὴν κύκλωσιν τοῦ Καϊμακλῆ οἱ Βρεταννοὶ στρατιῶται ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὰς πλησίον ἑλληνικὰς οἰκίας καὶ νὰ ἐνεργοῦν ἔλεγχον ταυτοτήτων.

Ὀλίγον ἀργότερον ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τουρκικῆς συνοικίας τῆς Λευκωσίας, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐγκαταλείψει οἱ Ἕλληνες ἔνοικοί της.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπισήμων, ὅλαι αἱ ἐν λόγῳ πυρκαϊαὶ ὀφείλονται εἰς ἐμπρησμούς.

Χθὲς τὴν νύκτα ἄγνωστοι ἐπυροβόλησαν ἀνεπιτυχῶς κατὰ τοῦ Ἕλληνος φύλακος ἀρχαιοτήτων Νίκου Τσαγκαρίδη καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐκάθητο πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας του, κειμένης εἰς τι χωρίον τῆς Βορείου Κύπρου.

ΑΘΗΝαΙ, 26. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος θὰ προεδρεύσῃ τὴν Τετάρτην νέας συσκέψεως τῶν ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένων μελῶν τοῦ Ἐθναρχικοῦ Συμβουλίου προκειμένου νὰ ἐξετασθῇ ἐν πλάτει ἡ δημιουργηθεῖσα ἐν Κύπρῳ κατάστασις μετὰ τὰς ὁμαδικὰς συλλήψεις Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Βρεταννικῶν Ἀρχῶν κατοχῆς καὶ νὰ λάβῃ διαφόρους ἀποφάσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

ΙΣΧΥΡΑ ΜΟΙΡΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΔΙΗΛΘΕΝ ΕΚ ΚΑΛΑΙ

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. Ἰσχυρὰ Ἀμερικανικὴ μοῖρα, προερχομένη ἐκ τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ περιλαμβάνουσα δύο ἀεροπλανοφόρα, πολλὰ ἀντιτορπιλλικά, δύο ὑποβρύχια καὶ δώδεκα σκάφη συνοδείας, διῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐκ τοῦ στενοῦ τοῦ Καλαί.

Ἐκπρόσωπος τῶν ἀμερικανικῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν εὑρισκομένων εἰς Βρεταννίαν, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐπέστρεφεν ἐκ περίπλου.

ΝΕΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ

ΠΥΡΓΟΣ, 26. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Νέον κρουσμα πολιομυελίτιδος ἐσημειώθη ἐν ταύθα ἐπὶ τῆς Μαρίας θυγατρὸς Κων. Σορδατζιώτη, ἡλικίας 18 μηνῶν.

Τὸ νέον κρούσμα εἶναι τὸ 6ον ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΤΙΤΟ ΑΝΕΛΑΒΕ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΕΙΧΕ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 26. Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν σημασίαν εἰς τὴν σημερινὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία διεξήχθη εἰς Μπριόνι μεταξὺ τοῦ προέδρου Τίτο καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ράνκιν λόγῳ κυρίως τῶν πρωτοβουλιῶν ὅσον ἀφορᾶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἡ Γιουγκοσλαβία πλησίον τῶν ἀρχηγῶν τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀναλάβει οἱανδήποτε ὑποχρέωσιν ἔναντι τῶν ὑφισταμένων δύο παγκοσμίων συνασπισμῶν.

Λέγεται ὅτι ὁ στρατάρχης Τίτο ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν διπλωμάτην τὰς Γιουγκοσλαβικὰς ἀπόψεις ὅσον ἀφορᾶ τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Μ. Ἀνατολῆς.

ΕΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΠΟΝΗ Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ ΤΗΝ ΕΔΕΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΡΙΨΕ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

ΚΑΙ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. Ἕνας Γάλλος ψαρᾶς, ποὺ περπατοῦσε τυχαῖα τὴν περασμένη Τρίτη τὸ πρωΐ ἀπὸ τὴν γέφυρα Γκουρτέῦ τοῦ Μάρνη ἀντελήφθη ξαφνικὰ νὰ πέφτουν μέ παφλασμὸ μέσα στὸ νερὸ δυὸ βαρειὰ ἀντικείμενα, ποὺ πρὸς στιγμὴν τὰ πέρασε γιὰ μεγάλα σακκιά. Χωρὶς νὰ χάσῃ τότε καιρὸ ἐπλησίασε στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ καὶ μὲ τὸν γάντζο του ἐτράβηξε τὸ ἕνα ἀντικείμενο ἐπάνω.

Μὲ ἔκπληξί του ὅμως διεπίστωσεν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα μικρὸ κοριτσάκι, ποὺ ἦταν περιτυλιγμένο μέσα σὲ κουβέρτα. Μὲ τὶς πρῶτες δὲ βοήθειες, ποὺ τοῦ προσέφερε, αὐτὸ συνῆλθεν ἀμέσως.

Τὸ ἴδιο αὐτὸ διάστημα, μερικοὶ ἄλλοι περαστικοί, ποὺ ἔτρεξαν σὲ βοήθεια τοῦ ψαρᾶ, ἔβγαλαν καὶ τὸ δεύτερο «ἀντικείμενο»—ἕναν ἀρκετὰ ἡλικιωμένον ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ὅμως ἦταν πιὰ νεκρός.

Ὅπως ἀπεδείχθη ἀργότερα ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι, ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Ἰταλικῆς καταγωγῆς φωτογράφον Φερνάντο Μπατέσσι καὶ τὴν ἔγγονή του Φαμπιάνα. Συνάμα ὅμως ἀπεκαλύφθη καὶ ἕνα οἰκογενειακὸ δράμα ποὺ ἀπὸ καιρὸ εἶχε πλήξει τὴν οἰκογένεια τοῦ φωτογράφου.

Ἀπὸ τὴ γέννησί της ἡ μικρὴ Φαμπιάνα ὑπέφερεν ἀπὸ κρίσεις ἐπιληψίας. Πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες μάλιστα εἶχε ὑποβληθῆ σὲ ἐγχείρησι τοῦ ἐγκεφάλου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ σημειωθῆ βελτίωσις στὴν κατάστασί της. Οἱ κρίσεις συνεχίζοντο ὅπως καὶ πρίν καὶ ἡ δυστυχισμένη Φαμπιάνα ὑπέφερεν ἀπὸ μαρτυρικοὺς πονοκεφάλους.

Ἀλλὰ ἡ ἀγάπη τοῦ Μπατέσσι στὴν ἔγγονή του ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ τὴ βλέπῃ νὰ σπαράζῃ μπροστά του. Κι' ὅταν πρὸ ἡμερῶν οἱ γιατροὶ τὸν προειδοποίησαν, ὅτι ἡ ἀρρώστεια τῆς Φαμπιάνας ἦταν ἀνίατη κι' ὅτι θὰ ὑπέφερεν ἀπὸ αὐτὴ σ' ὅλη της τὴ ζωή, ὁ γέρο Φερντινάντο ἔλαβε τὴν τρομερή του ἀπόφασι: νὰ πεθάνῃ μαζὶ μὲ τὴν ἔγγονή του

Ἔτσι τὴν περασμένη Τρίτη τὸ πρωΐ, πῆρε μαζί του τὴν Φαμπιάνα δῆθεν γιὰ περίπατο καὶ καθὼς ἐπλησίασαν στὴ γέφυρα Γκουρτέῦ, τὴν περιτύλιξε καλὰ μέσα σὲ μιὰ κουβέρτα γιὰ νὰ μὴν ἀντικρύσῃ μὲ τὰ μάτια της αὐτὸ ποὺ τὴν περίμενε καὶ τὴν πέταξε πακεταρισμένη στὰ νερὰ τοῦ Μάρνη. Ἀμέσως ἔπειτα ἔπεσε κι' ὁ ἴδιος γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ.

Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα τῆς οἰκογενείας Μπατέσσι δὲν ἔληξε μὲ τὴν αὐτοκτονία τοῦ ἀρχηγοῦ της. Ἡ γυναῖκα του καὶ ἡ κόρη του —ἡ μητέρα τῆς Φαμπιάνας—ἀνησύχησαν ἀπὸ τὴν μακρὰ ἀπουσία του. Γι' αὐτὸ βγῆκαν στὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

Ὅταν γνώρισα τὴ γυναίκα αὐτή, ἦταν ὄμορφη πολὺ καὶ φωτοβολοῦσε σὰν ἀστερισμός. Εἶχε ἕνα φλογισμένο πυρετὸ στὴν καρδιά της καὶ ἔμοιαζε μὲ λουλοῦδι τὸ πρόσωπό της. Τὸ δέρμα της ἦταν ὑπέροχο, ἀφράτο, τεντωμένο καὶ τὸ χρωμάτιζε ἡ ἔξαψι τῆς ζωῆς. Τότε, ἦταν ἐρωτευμένη καὶ ἡ ἱερὴ αὐτὴ λαχτάρα ἐπρόσθετε στὴ θεϊκιὰ ἀρχοντιά της. Ὅ,τι ἐπιθυμίες εἶχε, ὁ πατέρας της τὴς σκόρπιζε στὰ πόδια της καὶ ὁ ὕμνος τῆς ζωῆς ἄρχισε τρυφερὸς γι' αὐτή. Ἐκράταγα πάντα στὴν ἀνάμνησή μου ἐκείνη τὴν ὑπέροχη ἔκσταση τῆς ὀμορφιᾶς της καὶ πολλὲς φορὲς τὴν ἔβαζα σὰν μέτρο, ὅταν ἤθελα νὰ μιλήσω γιὰ τὰ ξεχωριστὰ πλάσματα, ποὺ μᾶς δίνει σπάνια ἡ αἰώνια δημιουργία.

Τὴν εἶδα ὅμως ἔπειτα ἀπὸ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια, χθές. Καὶ εἶπα: Γιατὶ ἡ φύση τὰ νὰ ἐπεμβαίνῃ ἔτσι καταστροφικά; Γιατὶ δὲν κάνει ἐξαίρεση στὰ πλάσματά της; Γιατὶ δὲν τὰ προστατεύει ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση αὐτῆς τῆς φθορᾶς; Ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ κάποια σύμβαση ποὺ νὰ ἀπαγορεύῃ αὐτὴ τὴν παραμόρφωση. Νὰ γίνῃ ὅ,τι γίνεται στὰ ἔργα τῆς τέχνης. Νὰ μὴν ὑπάρχῃ οὔτε χρόνος οὔτε φθορά Νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὁ θανάσιμος παλμὸς τοῦ ψήφατος, ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο κουρέλι. Νὰ γίνουν αὐτὲς ἡ ὀμορφιές δυνάμεις ἀνίκητες, ποὺ κάποιος νόμος θὰ ἀναλάβῃ νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ νὰ τὴς ποτίσῃ μὲ τὸ ἐλιξήριο τῆς ἀντίστασης. Κι' ἐγὼ ποὺ εἶχα συγκρατήσει ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τὴν ἀνίκητη ὀμορφιὰ τῆς γυναίκας αὐτῆς σ' ὅλη της τὴν ἔκταση καὶ σ' ὅλη της τὴ μεγαλοπρέπεια, ἐδοκίμασε στὴ θέα της τὴν ἀπογοήτευση τῆς ἀληθινώτερης ἀλήθειας ποὺ κρύβει ὁ χρόνος.

Τὸ ἀτράνταχτο παράδειγμα τὸ εἶχα μπροστά μου. Τὸ εἶδα σπαραχτικὸ μέσα σ' αὐτὸ τὸ βάθος τῆς ἀκατάλυτης πραγματικότητας. Ἔνοιωσα ἕνα ἀλλόκοτο δόνισμα καὶ ἔβγαλα τὴ φωνὴ ἐκείνη ποὺ κάνουν οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἀναγνωρίζωνται. Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅμως τὸ ἑξῆς: Ἐνῶ ὅλοι παραδινόμαστε, ὁ καθ' ἕνας μὲ τὴν ἀντοχή τοῦ κορμιοῦ του, στὸν ξεπεσμό, ἡ πολὺ ὄμορφες γυναίκες, λές καὶ εἶναι φτιασμένες γιὰ τὴ θυσία, τιμωροῦνται ἀπὸ σκληρότερη φθορά. Αὐτοῦ ἡ φύση βγαίνει ἔξω ἀπὸ τοὺς νόμους της. Γιατὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ μποροῦσα νὰ δικαιολογήσω τὸ πληθωρικὸ ἐκεῖνο πρόσωπο, τὸ πνιγμένο ἀπὸ τὰ δίπλοσάγονα; Ψηλαφιστά, μὲ τὰ μάτια μου, ἔψαχνα νὰ βρῶ τὴ σαβανωμένη πειὰ ὀμορφιά της. Ἔψαχνα, μέσα στὸ λίκνισμα ποὺ μούφερε ἡ ἀπογοήτευση, νὰ ἀνακαλύψω τὴν αἰτία; γιατὶ αὐτὴ ἡ μορφή, ἡ τόσο τέλεια, ἔπεσε ἀπὸ τὸ φῶς της σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι; Τὴν ἔβλεπα μὲ κατακόκκινο ἱδρωμένο πρόσωπο νὰ ἀχνίζῃ ὅλη ἀπὸ τὴ ζέστη σὰν σιωπηλὸ δρᾶμα καὶ συλλογίστηκα τὴν αὐγὴ τῆς ὀμορφιᾶς ποὺ ἔφυγε. Τώρα παραπατοῦσε ἀπὸ τὸ βάρος μιᾶς ἐσωτερικῆς ἀδιαφορίας. Ἡ παλιὰ καλλονὴ δὲν ὑπῆρχεπουθενά. Τὴ σάρκινη ἐκείνη ὑπεροχή της τὴν συνεπῆρε ἡ καταιγίδα καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῶν τριάντα χρόνων. Καὶ νἆταν αὐτὸ μόνον; Τὴν ὑποχρέωνε ἀκόμα στὴ σκλαβιὰ μιᾶς φοβερῆς μάσκας. Καμμιὰ διστακτικότητα σ' αὐτό. Τῆς τὴ φόρεσε μὲ θρίαμβο καρναβαλιάτικο. Τῆς ἐδώρησε μόνον τὴ χαρὰ τῆς φιλαρέσκειας ἑνὸς παρελθόντος. Μπορεῖ νὰ λέῃ δείχνοντας τὴς φωτογραφίες της: ἤμουνα αὐτή! Πόσοι ὅμως θὰ τὸ πιστεύουν; Τὸ παροὐν τὴν εἶχε καταδικάσει στὴ χειρότερη ὑποταγή.

ΕΥΑ

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΠΡ